

Vila Ella

A ZTRACENÝ ZAJÍČEK

bambóok

Napsala a ilustrovala Nela Gáliková

Vila Ella

A ZTRACENÝ ZAJÍČEK

bambóok

Napsala a ilustrovala Nela Gáliková

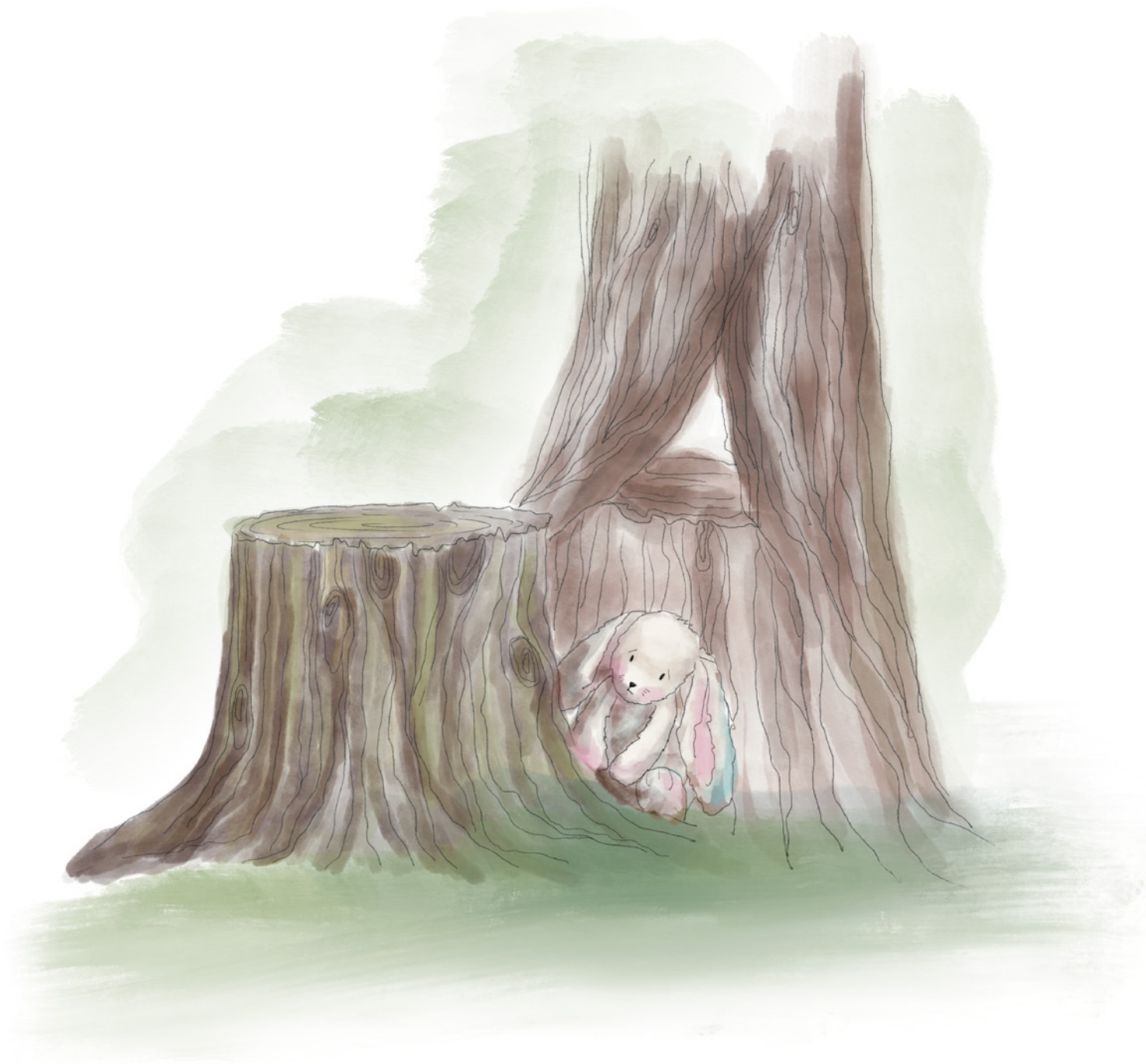
Uprostřed hlubokého lesa se ukrývá malá vesnička,
kde žijí víly. Přes den nejraději poletují, starají se
o rozkvetlou zahradu a radují se z paprsků, které prosvítají
listy stromů. Když slunce zapadá a nastane noc,
rády zpívají a tančí v měsíčním světle.

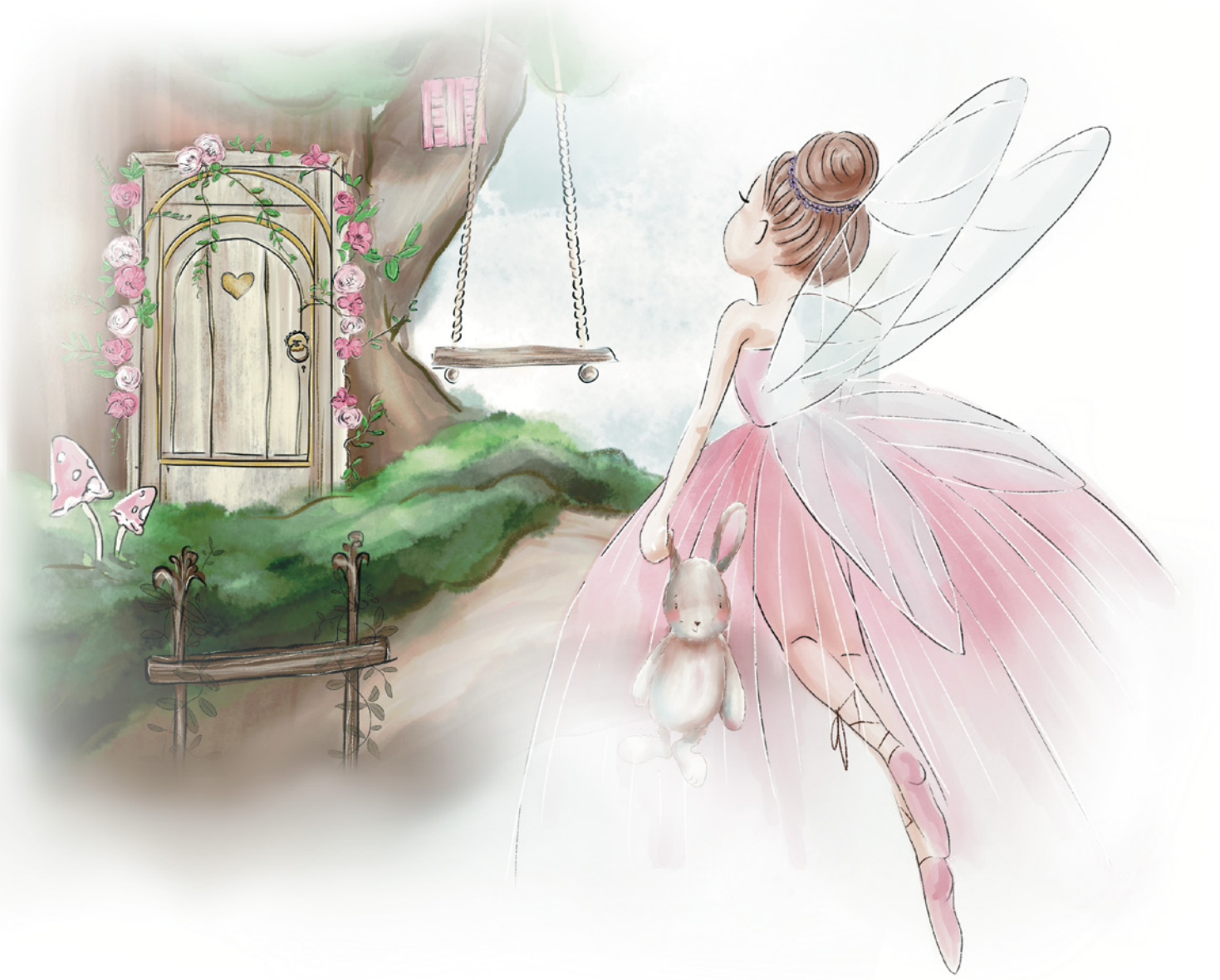
Jedna z nich se jmenuje Ella. A tak jako každý večer
se i dnes chtěla před spaním proletět do zahrady
a popřát motýlům i světluškám dobrou noc.

Ella se vznesla nad koruny stromů.
Když pohlédla dolů, uviděla mezi kmeny
plyšového zajíčka. Ležel nehybně.

Opatrně ho chytila za ouško
a odletěla s ním ke svému domečku.

Celá vesnička už spala.

Ella zajíčka osušila, položila do postýlky a doufala,
že bude do rána v pořádku.

Ráno vzbudil Ellu hlas. Byl to zajíček.

On mluví, pomyslela si Ella. „Kdo jsi a jak se jmenuješ?“

Zajíček nesměle odpověděl:

„Jmenuji se Ušáček a včera jsem měl smůlu.

Ztratil jsem se holčičce.“

„Neboj, najdeme ji společně,“ nabídla mu s úsměvem Ella.

Ušáček se zaradoval a natáhl ke kouzelné víle malou, plyšovou packu. Ella neváhala a vydala se s Ušáčkem na společnou cestu za dobrodružstvím.

Sluníčko jim zasvítilo do očí. Když je otevřeli, viděli,
jak se vše okolo nich točí. Víla se zajíčkem se ocitli
ve světě lidí. Stáli přímo u vchodu do lunaparku.

Pro Ellu to byl krásně barevný svět plný smíchu a radosti.

„Můžeme se tady prosím chvíli zdržet, Ušáčku?“

Zajíček souhlasil, a tak se společně vydali dovnitř.

„Ello, kolotoče!“ zvolal zajíček.
„Naskoč a nech se unášet!“